

til de arbejdsløse ved Hjelpekasser, ville kunne faa $\frac{1}{3}$ af deres Udgifter refunderet, altsaa dels i Henhold til Loven om Hjelpekasser og dels ved Hjælp af dette ekstraordinære Tilskud. Jeg ønsker, at dette Spørgsmaal skulde staa klart. Af de Beløb, der i indeværende Finansaar eller i Kommunernes Regnskabsaar ydes til arbejdsløse, være sig til Hjelpekasser eller i andre Øjemed, kunne de faa en Trediedel refunderet i næste Finansaar. Det er nemlig ikke saaledes, at de Beløb, man bevilger paa Finansloven i Finansaaret 1909—10, anvendes til at refundere en Trediedel af Kommunernes Udgifter i det samme Finansaar, Bevillingen gælder Beløbene fra det foregaaende Aar. Vi mene derfor — og vi tro, at vi her ere paa den aldeles sikre Side —, at naar vi vedtage her at forøge det Beløb, der staar til Regeringens Raadighed for deraf at yde Tilskud ifølge Loven om Hjelpekasser, med 50,000 Kr., vil det være tilstrækkeligt, at alle Kommuner kunne faa en Trediedel af deres i indeværende Aar ydede Tillæg refunderet af Statskassen.

Forholdet er nemlig, at i forrige Regnskabsaar 1907—08 blev der i samtlige Kommuner og her i København anvendt 641,679 Kr. 51 Øre i Tilskud til Hjelpekasserne, og Staten refunderede $\frac{1}{3}$ deraf med 213,493 Kr. 17 Øre. Men i Loven om Hjelpekasser er der den Bestemmelse, at naar de 250,000, der aarlig bevilges til Anvendelse efter Lovens Øjemed, ikke bruges, kan Resten overgaa til det kommende Finansaar. Paa den Maade overgaar der fra det indeværende Finansaar til det næste Finansaar et Beløb af 113,969 Kr. 46 Øre. Ifølge Loven om Hjelpekasser bevilges der 250,000 Kr., og ekstraordinært foreslaas der her bevilget 50,000 Kr., men det vil sige, at til Dækning af indeværende Regnskabsaars Udgifter til Kommunerne som Tilskud til Hjelpekasserne staar der til Statsens Raadighed 413,969 Kr. 46 Øre. Dersom man i Aar i Kommunen har udredet i alt 1,241,908 Kr. 38 Øre, vil dette Beløb gaa med, men det Beløb, jeg sidst nævnede, de 1,241,000 Kr., er omtrent dobbelt saa meget, som der i forrige Regnskabsaar blev ydet.

Jeg har omtalt dette saa omstændeligt, fordi jeg har ønsket, at alle skulde

forstaa, at man virkelig derved har stillet tilstrækkelige Midler til Raadighed til, at Staten kan refundere Kommunerne alle deres Udlæg i indeværende Regnskabsaar med en Trediedel. I Virkeligheden ville Kommunerne altsaa efter Flertallets Forslag blive saaledes stillede, at de kunne yde saa store Tilskud, de ville, til Arbejdsløshedskasserne til Hjælp til de arbejdsløse, under hvilke Former de ville. De ville kunne vente at faa refunderet af Statskassen en Trediedel af alle de Beløb, de yde gennem Hjelpekasserne og de velgørende Foreninger.

Jeg kunde ønske her, inden jeg omtaler vort sidste Ændringsforslag, at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af en Udtalelse, der forleden blev fremsat af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) under Forhandlingen om Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Han sammenstillede de Beløb, der ydes til de arbejdsløse, med dem, der ere ydede eller foreslaas som Tilskud eller eventuelle Tilskud til nødlidende Banker og Sparekasser, og han resumerede dette Forhold i den Sætning, at for hver Gang Statskassen har 1 Kr. til de arbejdsløse, har den 280 Kr. til de mere velhavende. Jeg beklager, at det ærede Medlem, som altid taler saa sympatetisk her i Salen, hvad han ogsaa gjorde ved den Lejlighed, ikke har undersøgt dette Forhold bedre. Naar man siger, at for hver Krone, Statskassen har til de arbejdsløse, har den 280 Kr. til de mere velhavende, siger man ikke, hvad rigtigt er. Jeg gør opmærksom paa, at indtil for to Aar siden ydede Staten ikke noget som helst til de arbejdsløse. De var henviste til deres egen Hjælp og til frivillige Gaver, til deres egne Arbejdsløshedskasser, hvor de havde saadanne, og til de Gaver, der blev givne, — for Resten vist i ret stort Maal, — af den private Godgørenhed, specielt i Hovedstaden og i Byerne, men ogsaa ude paa Landet. Saa fik vi Loven om anerkendte Arbejdsløshedskasser. Ifølge den skulde der aarlig ydes til disse Kasser et Beløb paa 250,000 Kr. Det viste sig meget hurtigt, at dette Beløb ikke var tilstrækkeligt til, at Staten kunde yde en Trediedel af Medlemsbidraget. Man har nu paa næste Aars Finanslov, som er ved-